

Po roce 1815 byla vojenská expanze habsburské říše na Balkánském poloostrově definitivně nahrazena politickou spoluprací s Konstantinopolí a ekonomickou expanzí rakouských firem v Orientu. Zde byl v této době nesporně nejvýznamnějším obchodním partnerem Egypt, kde po konsolidaci vnitřních poměrů došlo k zásadním hospodářským a administrativním reformám a na poměry Blízkého východu k nevídané

5

průmyslové revoluci. Iniciátorem těchto změn byl mimořádně schopný místodržící této provincie Muhammad Alí.

Právě vztah rakouského kancléře Klemense Václava Lothara knížete Metternicha k jeho osobě a zároveň k Osmanské říši v letech 1839-1841 je ústředním tématem této diplomové práce. V tomto období byl poklidný vývoj na Blízkém východě a v Evropě narušen válkou mezi sultánem a Muhammadem Alím. V jednu chvíli se dokonce zdálo, že úspěchy egyptského vládce zničí celistvost říše a zároveň mír mezi velmocemi. Tato krize se tak stala jednou z nejvýznamnějších událostí doby předbřeznové. Mým záměrem je v první řadě podat ucelený obraz rakouské politiky v jejím průběhu a vysvětlit Metternichovy názory na jednotlivé události odehrávající se jak v Turecku, tak i v Evropě. Rovněž osobnost Muhammada Alího nemá a nemůže zůstat v kontextu této problematiky pouze okrajovou záležitostí a je nezbytné se jí věnovat podrobněji, neboť to byly právě ambice místodržícího Egypta, které ve třicátých letech 19. století přiměly Metternicha zabývat se vnitřními problémy Osmanské říše.